

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr.Hany Veberové a soudců Mgr.Marka Bedřicha a JUDr.Jitky Hroudové v právní věci žalobce: **Z. K.**, bytem B., okres J. n. N., zastoupen Mgr. Viktorem Klímou, advokátem se sídlem Melantrichova 477/20, Praha 1 proti žalovanému: **Magistrát hlavního města Prahy**, Mariánské náměstí 2, Praha 1, pracoviště Jungmannova 29, Praha 1 v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 25.1.2011 čj: S-MHMP 922776/2010/OST/Fr

t a k t o :

- I. Rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy, odboru stavebního ze dne 25.1.2011 čj: S-MHMP 922776/2010/OST/Fr se z r u š u j e a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.**
- II. Žalovaný je p o v i n e n zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 7.808,-Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupce žalobce Mgr.Viktora Klímy, advokáta.**

O d ů v o d n ě n í:

Žalobce se žalobou, podanou u Městského soudu v Praze, domáhal zrušení rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy, stavebního odboru ze dne 25.1.2011 čj: S-MHMP

922776/2010/OST/Fr, kterým bylo zamítnuto jako opožděně podané odvolání, které podal proti rozhodnutí Úřadu městské části Praha 11, odboru výstavby ze dne 10.8.2010 čj: MCP11/10/044051/OV/Vo, kterým byla na vyjmenovaných pozemcích v katastrálním území Křeslice umístěna stavba nazvaná „Stezka pro cyklisty a pěší – 1. etapa“ (dále též „územní rozhodnutí ze dne 10.8.2010“). Žalobce v podané žalobě uvedl, že odvolání proti územnímu rozhodnutí ze dne 10.8.2010 podal dne 23.9.2010. Bez ohledu na to, kdy bylo toto rozhodnutí zveřejněno veřejnou vyhláškou na úřední desce, má za to, že v daném případě činila odvolací lhůta u žalobce 90 dnů, když poučení územního rozhodnutí ze dne 10.8.2010 je neúplné, neboť z jeho obsahu není zřejmé, od kterého dne se počítá odvolací lhůta a není uveden správní orgán, který o odvolání rozhoduje. Poukázal na znění ustanovení § 65 odst. 5 a § 83 odst. 2 správního řádu, ze kterých vyplývá, co má poučení rozhodnutí správního orgánu obsahovat a jaké následky má skutečnost, že poučení je neúplné či nesprávné. K věci samé uvedl, že předmětná cyklostezka podle územního rozhodnutí nebude v budoucnu na nic navazovat, jde o plýtvání finančních prostředků z městského rozpočtu. Navrhl, aby soud přiznal žalobě odkladný účinek a žalobou napadené rozhodnutí včetně prvostupňového správního rozhodnutí zrušil.

Žalovaný ve vyjádření k podané žalobě poukázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí, ve kterém se otázkou úplnosti obsahu poučení o odvolání zabýval. Poučení o odvolání, jež je obsaženo v prvostupňovém územním rozhodnutí odboru výstavby Úřadu městské části Praha 11, obsahuje všechny relevantní údaje, související s možností uplatnit řádné a včasné odvolání, tedy lhůtu, označení počátku běhu této lhůty a správní orgán, u kterého se odvolání podává. Neuvedení správního orgánu, který o odvolání bude rozhodovat, je nedostatkem formálního charakteru, který nebyl způsobilý žalobce poškodit v jeho právech.

Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí z hlediska námitek v žalobě uvedených, neboť jejich rozsahem je soud vázán (§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002S., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů - dále jen „s.ř.s.“), po posouzení věci dospěl k závěru, že žaloba je důvodná. Podle § 51 odst. 1 s.ř.s. soud rozhodl bez nařízení jednání, když žalobce vyjádřil s takovým postupem souhlas, žalovaný k výzvě soudu nevyjádřil výslovný nesouhlas, má se tedy za to, že s rozhodnutím bez nařízení jednání souhlasí.

Z obsahu spisového materiálu je zřejmé, že rozhodnutím ze dne 10.8.2010 sp.zn. OV/09/051294/Vo čj: MCP 11/10/044051/OV/Vo vydal Úřad městské části Praha 11, odbor výstavby rozhodnutí o umístění stavby nazvané „Stezka pro cyklisty a pěší – 1. etapa“ na pozemcích, jež jsou uvedeny ve výroku tohoto územního rozhodnutí, v katastrálním území Křeslice, a to s odkazem na ověřenou dokumentaci – snímek katastrální mapy – navrhovaný stav. V poučení tohoto rozhodnutí stavební úřad uvedl, že proti tomuto rozhodnutí se lze odvolat do 15 dnů ode dne oznámení k podáním u zdejšího správního orgánu. Odvoláním lze napadnout výrokovou část rozhodnutí, jednotlivý výrok nebo jeho vedlejší ustanovení. Odvolání jen proti odůvodnění rozhodnutí je nepřípustné.

Ze spisového materiálu dále vyplývá, že uvedené územní rozhodnutí ze dne 10.8.2010 bylo doručováno veřejnou vyhláškou, a to zveřejněním na úřední desce Úřadu městské části Praha 11- vyvěšeno dne 20.8.2010 - snato dne 7.9.2010. Ze sdělení Úřadu městské části Praha-Křeslice ze dne 11.10.2010, adresovaného Úřadu městské části Praha 11 a označeného jako „Potvrzení o zveřejnění“, vyplývá, že bylo toto územní rozhodnutí ze dne 10.8.2010 vyvěšeno na úřední desce Úřadu městské části Praha – Křeslice v době od 23.8.2010 do 9.10.2010.

Proti uvedenému územnímu rozhodnutí ze dne 10.8.2010 podal žalobce odvolání, které bylo k poštovní přepravě předáno dne 23.9.2010.

O tomto odvolání rozhodl žalovaný správní orgán žalobou napadeným rozhodnutím ze dne 25.1.2011 tak, že se odvolání jako opožděné zamítá. V odůvodnění žalovaný konstatoval, že územní rozhodnutí ze dne 10.8.2010, proti němuž odvolání směřuje, je nutno považovat za doručené nejpozději dnem 7.9.2010. Následujícího dne 8.9.2010 počal běh odvolací lhůty v délce 15 dnů, posledním dnem této lhůty byla středa 22.9.2010. Odvolání bylo podáno opožděně. K namítaným nedostatkům poučení o opravném prostředku, které spočívá v neuvedení správního orgánu, který o odvolání bude rozhodovat, žalovaný uvedl, že není nedostatkem, který by byl způsobilý poškodit odvolatele na jeho právech. Z obsahu poučení nepochybně vyplývá lhůta pro uplatnění odvolání a správní orgán, u kterého se odvolání podává. Formální nedostatek, neuvedení údaje o tom, který správní orgán je příslušný k rozhodnutí o odvolání, není nezákonností.

Proti tomuto rozhodnutí směřuje žaloba.

Z obsahu spisového materiálu vyplývá, že žalobou napadeným rozhodnutím bylo odmítnuto odvolání žalobce jako odvolání, které bylo podáno opožděně, po uplynutí zákonem stanovené 15 denní lhůty k odvolání. Z obsahu podané žaloby pak vyplývá, že žalobce namítal, že v daném případě činila odvolací lhůta 90 dnů, protože poučení, které je uvedeno v územním rozhodnutí ze dne 10.8.2010 je neúplné, protože neobsahuje údaj o tom, od kterého dne se odvolací lhůta počítá a neobsahuje údaj o tom, který správní orgán o odvolání rozhoduje.

Pokud jde o poučení, obsažené v územním rozhodnutí ze dne 10.8.2010 je vhodné citovat jeho znění: „Proti tomuto rozhodnutí se lze odvolat do 15 dnů ode dne jeho oznámení k podáním u zdejšího správního orgánu. Odvoláním lze napadnout výrokovou část rozhodnutí, jednotlivý výrok nebo jeho vedlejší ustanovení. Odvolání jen proti odůvodnění rozhodnutí je nepřípustné“.

Náležitosti rozhodnutí správního orgánu, včetně náležitostí, které musí obsahovat poučení, jsou upraveny v ustanovení § 68 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“). Podle § 68 odst. 5 správního řádu správní orgán v poučení uvede, zda je možné proti rozhodnutí podat odvolání, v jaké lhůtě je možno tak učinit, od kterého dne se tato lhůta počítá, který správní orgán o odvolání rozhoduje a u kterého správního orgánu se odvolání podává. V případech, kdy odvolání nemá odkladný účinek, musí být i tato skutečnost uvedena v poučení (§ 68 odst. 6 správního řádu).

Žalobce v podané žalobě namítal, že poučení, které je obsaženo v územním rozhodnutí ze dne 10.8.2010 neobsahuje údaj o tom, od kterého dne se odvolací lhůta počítá, když považuje zejména u zveřejňování veřejnou vyhláškou potřebnou konkretizaci, která odstraní komplikované dokazování v případném dalším řízení. Tuto námitku neshledal soud důvodnou.

Z obsahu poučení územního rozhodnutí ze dne 10.8.2010 vyplývá, že údaj, od něhož se odvolací lhůta počítá je v tomto poučení obsažen, když je zde uvedeno, že odvolat se lze do 15 dnů ode dne oznámení rozhodnutí. V tomto směru poučení zcela koresponduje s ustanovením § 83 odst. 1 správního řádu, podle něhož platí, že odvolací lhůta činí 15 dnů

ode dne oznámení rozhodnutí, pokud zvláštní zákon nestanoví jinak. Není-li jinak stanoveno, platí tedy 15 denní lhůta, jejíž běh počíná poté, kdy je to které rozhodnutí správního orgánu oznámeno (doručeno.). Pro počítání odvolací lhůty pak platí obecná pravidla, která jsou obsažena v ustanovení § 40 správního řádu, z něhož zcela nesporně vyplývá, že do běhu lhůty se nezapočítává den, kdy došlo ke skutečnosti určující počátek lhůty, tedy nezapočítává se den, kdy došlo k oznámení (doručení) rozhodnutí. To znamená, že 15 denní lhůta počíná běžet dnem následujícím ode dne, kdy bylo rozhodnutí oznámeno (doručeno). V případech, že konec lhůty připadne na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší příští pracovní den. Skutečnost, že odvolání lze podat do 15 dnů ode dne doručení územního rozhodnutí ze dne 10.8.2010 je zcela nepochybně zřejmá.

Je nutno konstatovat, že správní řád neobsahuje žádné ustanovení, které by ukládalo uvést v poučení o opravném prostředku konkrétnější údaje v případech, kdy je doručováno veřejnou vyhláškou. Způsob doručování veřejnou vyhláškou je upraven v ustanovení § 25 správního řádu, z jeho obsahu zcela nepochybně vyplývá, že písemnost, která je vyvěšena na úřední desce správního orgánu, který písemnost doručuje a je zde vyznačen den vyvěšení, se považuje za doručenou patnáctým dnem po vyvěšení písemnosti. V případě, kdy se řízení vztahuje na více správních obvodů, je doručováno vyvěšením na úřední desce dalších příslušných obecních úřadů, dnem vyvěšení je den vyvěšení na úřední desce správního orgánu, který písemnost doručuje (§ 25 odst. 2, odst. 3 správního řádu). Vzhledem k tomu, že z ustanovení § 25 správního řádu vyplývá, který den je rozhodný pro počítání běhu odvolací lhůty, neobsahuje správní řád žádná zvláštní ustanovení o tom, že by v těchto případech musel správní orgán uvádět bližší a konkrétnější údaje o počátku běhu odvolací lhůty.

Žalobce dále namítal, že poučení, obsažené v územním rozhodnutí ze dne 10.8.2010, neobsahuje údaj o tom, který správní orgán o odvolání rozhoduje. Tuto námitku shledal soud důvodnou.

Z obsahu poučení uvedeného územního rozhodnutí je zřejmé, že údaj o tom, který správní orgán bude ve věci rozhodovat po podaném odvolání, obsažen není. V tomto směru je poučení uvedeného rozhodnutí neúplné. Ze znění ustanovení § 68 odst. 5 správního řádu, ve kterém je výslovně uvedeno, že musí být označen správní orgán, který o odvolání rozhoduje je nutno dovodit, že poučení správního rozhodnutí musí obsahovat konkrétní označení správního orgánu, který v té které věci bude o odvolání rozhodovat. Ze znění uvedeného ustanovení vyplývá, že údaj musí být natolik konkrétní, že účastníkovi řízení je zřejmé, který konkrétní správní orgán bude o odvolání rozhodovat, nepostačí tedy vycházet z obecné zásady, že odvolacím správním orgánem je nejbližší nadřízený správní orgán (§ 89 odst. 1 správního řádu).

Není sporu o tom, že poučení územního rozhodnutí ze dne 10.8.2010 je poučením neúplným, když neobsahuje údaj o tom, který správní orgán bude rozhodovat o odvolání. Soud se proto zabýval otázkou, zda tato skutečnost měla vliv na délku odvolací lhůty, tak jak je upraveno v ustanovení § 83 odst. 2 správního řádu.

Podle ustanovení § 83 odst. 2 správního řádu v případě chybějícího, neúplného nebo nesprávného poučení lze odvolání podat do 15 dnů ode dne oznámení opravného usnesení podle § 70 věty první, bylo-li vydáno, nejpozději však do 90 dnů ode dne oznámení rozhodnutí. Z uvedeného ustanovení vyplývá, že v případě, kdy poučení je neúplné, neplatí obecná 15 denní lhůta, která běží ode dne oznámení rozhodnutí (§ 83 odst. 1 správního řádu). V těchto případech se odvolací lhůta prodlužuje a to buď tak, že odvolání lze v případě, kdy

bylo vydáno opravné usnesení, počítá ode dne oznámení tohoto opravného usnesení, nebo v případě, kdy opravné usnesení vydáno nebylo, platí delší lhůta pro podání odvolání, a to 90 dnů ode dne oznámení rozhodnutí.

V daném případě je nepochybně zřejmé, že poučení územního rozhodnutí ze dne 10.8.2010 obsahovalo zásadní údaje, na jejichž základě byl žalobce poučen o tom, v jaké lhůtě má být odvolání podáno a ke kterému správnímu orgánu se toto odvolání podává. Žalobce byl tedy poučen o tom, že má právo podat odvolání ve lhůtě do 15 dnů ode dne oznámení (doručení) územního rozhodnutí, byl poučen o tom, že odvolání se podává u správního orgánu, který územní rozhodnutí vydal. Žalobce se ostatně tímto poučením řídil, když podal odvolání ke správnímu orgánu, který vydal předmětné územní rozhodnutí, učinil tak však po uplynutí 15 denní lhůty, ačkoliv dodržení běhu této lhůty bylo zcela v jeho dispozici.

Přes uvedené skutečnosti má soud však za to, že z ustanovení § 83 odst. 2 správního řádu je nutno dovodit, že v případech neúplného poučení vyplývá prodloužení odvolací lhůty přímo ze zákona.

Z výše citovaného ustanovení § 83 odst. 2 správního řádu je zřejmé, že v případě neúplného poučení lze podat odvolání nejpozději do 90 dnů ode dne oznámení rozhodnutí. Z dikce uvedeného ustanovení : „... lze odvolání podat ... nejpozději však do 90 dnů ...“ je nutno dovodit, že k prodloužení odvolací lhůty dochází přímo ze zákona, jestliže je poučení správního rozhodnutí neúplné, neplatí základní lhůta, uvedená v ustanovení § 83 odst. 1 správního řádu, automaticky platí lhůty podle §§ 83 odst. 2 správního řádu. Uvedené ustanovení neumožňuje správnímu orgánu ani soudu posuzovat otázku, zda chybějící údaj, resp. neúplnost poučení, mohla přímo zasáhnout do práv účastníka řízení. Prostor pro takovouto úvahu z ustanovení § 83 odst. 2 správního řádu nevyplývá.

Pro úplnost je vhodné uvést, že v dané věci nebylo správním orgánem vydáno opravné usnesení, soud se proto nezabýval v ustanovení § 83 odst.2 správního řádu zmíněnou 15 denní lhůtou, jejíž běh počíná po doručení opravného usnesení.

Z výše uvedených důvodů soud dospěl k závěru, že žaloba je důvodná, proto žalobou napadené rozhodnutí podle § 78 odst. 1 s.ř.s. zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s.ř.s.). V dalším řízení rozhodne žalovaný znovu o odvolání žalobce, přitom bude vycházet z právního názoru, který je vyjádřen v tomto rozsudku (§ 78 odst. 5 s.ř.s.).

Podáním žalobce ze dne 16.7.2014, ve kterém poukazuje na rozdílnost údajů o vyvěšení předmětného územního rozhodnutí Úřadem městské části Praha- Křeslice (z kopie úřední desky tohoto úřadu vyplývá datum vyvěšení dnem 25.8.2010, ze sdělení tohoto úřadu ze dne 11.10.2010 vyplývá datum vyvěšení dnem 23.8.2010) se soud nemohl zabývat, protože v něm uplatněná námitka nebyla uplatněna v podané žalobě, resp. nebyla uplatněna v zákoně stanovené lhůtě pro podání žaloby. Jak již bylo uvedeno, soud přezkoumává rozhodnutí správního orgánu výlučně k uplatněným žalobním námitkám (žalobním bodům). Žalobní body lze uplatnit jen ve lhůtě pro podání žaloby (§ 72 odst.1 s.ř.s.), totéž platí pro rozšíření žalobních bodů, když v ustanovení § 71 odst. 2 s.ř.s. je výslovně stanoveno, že rozšířit žalobu o další žalobní body může žalobce jen ve lhůtě pro podání žaloby. K opožděně uplatněným námitkám proto soud nemůže přihlížet. Z obsahu podané žaloby přitom nevyplývá, že by žalobce tvrdil, že odvolání proti územnímu rozhodnutí ze dne 10.8.2010 podal v obecně zákonem stanovené patnáctidenní lhůtě.

Výrok o nákladech v řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s.ř.s., podle něhož přísluší úspěšnému účastníkovi řízení právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil. Žalobce měl ve věci úspěch, proto mu právo na náhradu nákladů řízení přísluší. Náklady řízení představují částku 2.000,-Kč za soudní poplatek zaplacený z podané žaloby v kolcích a odměnu za zastupování advokátem, a to za dva úkony právní služby po 2.100,-Kč, 2x režijní paušál po 300,-Kč (příprava a převzetí zastoupení a podání žaloby - § 9, § 11 odst. 1 písm. a), písm. d, § 13 odst.3 vyhl. č. 177/1996 Sb., ve znění do 31.12.2012). K této částce ve výši 4.800,-Kč přísluší daň z přidané hodnoty v částce 1.008,-Kč, když zástupce žalobce doložil, že je plátcem této daně. Celkem odměna za zastupování představuje částku 5.808,-Kč a celkové náklady řízení představují částku 7.808,-Kč. Soud neshledal účelně a důvodně vynaloženým nákladem úkon spočívajícím v podání repliky k vyjádření žalovaného, neboť v replice žalobce zopakoval pouze to, co bylo namítáno v podané žalobě. Obdobně to platí o podání žalobce ze dne 16.7.2010, když zde uplatněná námitka je námitkou opožděnou, kterou se soud z tohoto důvodu nemůže ani zabývat.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 22. července 2014

JUDr. Hana Veberová
předsedkyně senátu